

бърдо. Следъ падането на родния му градъ подъ турцитѣ въ 1455 г., Владиславъ намѣрилъ прибѣжище въ жеглиговската областъ, изпърво въ Младо-Нагоричино, сетне въ манастира Матейче. Той бивалъ и въ Рилския манастиръ. Той станалъ общъ писателъ за сърби и българи и писалъ на ресавска, сръбско-българска редакция. На края на книгата си Предѣли, която се пази въ Одеската университетска библиотека, № 41, Владиславъ е оставилъ следната приписка:

Глава свѣршителю боу въ вѣкы вѣкѣ, аминъ : —
 хс — зачѣло, и конць : . Испіса се сѣа кни́га . ѿ Наго́ричинѣ младоѡ . въ домѣ Никѡлѣ Спа́нчевикѣ . и поче се писати . мѣа но́емвѣра . въ . ка . днѣ . на въвѣденіе прѣчтѣме вѣе въ стаа стѣ . и дописа се то́гожде мѣа но́е , в грѣдѣше лѣто . аї . днѣ . ѿпѣ днѣ . Въ лѣ . ѿзѣхъ (6965—1456):
 — Вла́дисла дѣакъ писа кни́гѣ сѣю , ѿ Но́вога вѣ́да: — За Владислава вж. по-долу още.

7. — Пакъ тамъ. Църква Св. Георги. Разни надписи едни на иконостаса, други драскани по стенитѣ съ острие. На иконата на св. Димитрия на иконостаса подписъ безъ дата на зографа: **И́зъ рѣки Бѣно Или́евичъ**. — Надъ царскитѣ врата: **На 1872 е́пѣтропъ Кѣта Я́жинъ**. Поменатиятъ Кръсто Ажинъ ще да е билъ отъ младонагоричката махала Аджинци. — Дубровнишки търговецъ се подписалъ: 1664 Marino Nicolich Raguseo. — Следната бележка се отнася до турско-австрийската война въ 1689: **Да се знае кадъ поотнаше немци отъ тоурина од Боудима до Шипа до Банѣ до Елес ва лето ѿзрѣдъ** (7199—1690/91). — Бележка за кумановски учителъ: **иеромона́хъ Михаи́лъ ѿ сѣи Я́рхангѣль Коу́чевица ѿ Скопѣ** и беше даскалъ ѿ Кѣманово 1823.

8. — Манастиръ Матейче, Св. Богородица, въ източнитѣ ребра на скопската Църногория. Църква отъ XI в., възобновена въ XIV в. при Душана. Тамъ горепоменатиятъ книжовникъ Владиславъ Граматикъ писалъ прочутия свой сборникъ отъ 1469 г., сега въ Загребската Югославянска академия. Послесловието на сборника, посветено на Димитрия Кантакузинъ, самъ писателъ и закрильникъ на книжнината, свършва съ следнитѣ редове: